Romulus Lucian - Unicul

Fusese numit cel mai bun solist al lumii. Asta dupa în acelasi an fusese numit cel mai bun pilot de curse, cel mai bun pilot pe un avion de lupta iar lista continua cu cel mai bun... Primise chiar si toate premiile nobel la toate categoriile. Era cel mai bun om de pe pamânt. Fusese propus chiar si pentru functia de presedinte al globului.

Jim încerca sa se adapteze la viata lui de super om dar nu reusea. Nici nu stia când facuse acele lucruri pentru care tot devenea faimos. Pe zi ce trecea observa ca viata este mult prea frumoasa. Pe zi ce trecea primea tot felul de certificate de expert, de cel mai... Dar el va muri o data si o data iar atunci tot ce face este degeaba daca este muritor. Daca va gasi o metoda pentru a deveni nemuritor si astfel... Adormi gândindu-se la ce ar face daca ar deveni nemuritor.

Se trezi speriat. Se uita în jur si observa ca o fata statea lânga el si-l striga de zor.
- Trezeste-te! De ce nu mi-ai spus ca ai gasit un leac pentru nemurire?
- Un ce? întreba mirat Jim.
- Am trecut pe la laborator ieri si am gasit pe masa un lichid lânga care era un bilet pe care scria "antidot pentru moarte".
- Dar eu nu am...
- Da stiu, la fel cu nu ai facut nici celelalte lucruri. Acum ma duc sa anunt presa. Meriti o recompensa pentru asta. Si înca ceva, esti unic iar tu sti asta, spuse fata apoi parasi încaperea iar Jim lesina. Când sa fi creeat el antidotul, doar dormise. Dar daca si-ar dori ceva stiind ca nu s-ar întâmpla. Sa gaseasca ceva imposibil. Avea o idee, sa iasa pe hol si sa vina la el o fata în costum de baie care sa-i spuna ca el este totul pentru ea. Se opri pentru o clipa sa realizeze ce spuse apoi îsi trase în graba pantaloni pe el. Ajuns în hol se uita în dreapta dupa fata dar nu era nimeni. Vru sa întoarca capul spre stânga când simti ca cineva îl i-a de mijloc. Întoarse capul încet. Era speriat. Daca era fata în costum de baie? Se uita si scoase un tipat dar nu stia daca de bucurie sau de groaza. Fata în costum de baie îl tinea de mijloc.
- Esti totul pentru mine!
- Da si eu nu mai rezistam... Nu mai rezist, vreau sa spun, nu mai rezist vreau sa ma trezesc din vis.
- Dar nu sunt un vis, sunt reala, atinge-ma!
- Pa! spuse Jim si porni pe hol. Iesi în strada. Se uita în jur iar oamenii începura sa-l asalteze pentru autografe, pentru a vorbi cu el... Porni în fuga pe strazi.

Se însera iar el statuse ascuns pe cele mai latularnice strazi. Vazu trei oameni ciudati trecând pe lânga el. Pentru o clipa i-se facu frica, frica ca-l vor bate dar acestia nu-i facura nimic. Chiar îl si salutara prietenosi. Acum realiza el ca nu se batuse niciodata în viata lui. Nu se certase niciodata. Totul era frumos. Vroia sa afle totul. Se gândi ca dupa colt este un om care îl va ajuta, care îi va explica totul. Alerga spre colt dar nu era nici un om. Privi îngrozit, nu se mai întâmpla ceea ce dorise. Vazu în schimb vizavi un restaurant chinezesc. Asta era, el cautase un om care sa-l ajute dar o facuse gândindu-se ca totul pare ca un ravas într-o prajitura. El se gândise la prajituri.

Intra si ceru un meniu. Se aseza la o masa si lua de pe platoul care se afla pe masa o prajitura. O desfacu în graba si citi biletelul. "Cineva te conduce din umbra unei usi".
- Cred ca mai bine gaseam pe cineva. Poate vânzatorul... Jim se opri din fraza fiind atras de catre clopotelul usii. Nu era nimeni cu toate ca usa se deschise si se închise singura.
- Daca totul este doar imaginatia mea? Daca... Mai bine ies în strada. Trebuie sa gasesc o usa în umbra caruia... Casele de la periferia orasului sunt foarte vechi. Usile acestor case au arcade de piatra foarte mari. Umbra lor poate ascunde un om. Ajuns în strada porni pe strazi spre periferie. Nu mai era nici un om, nu mai erau lumini, nici macar magazine. Doar case. Nu mai recunostea orasul. Nu recunostea nimic în afara de usa care se afla în capatul strazii. Strada care deveni o fundatura fara ca el sa observe. Se apropie de usa cu arcada de piatra. Atinse clanta si observa ca era în umbra. Se uita în jur dar nu-si vazu umbra pe asfalt. Poate el era omul din umbra si deschise usa.

Privea zidul darâmat fara sa înteleaga. Ruinele orasului se întindeau pe sute de kilometri. Se ridica de pe fotoliu scotându-si instinctiv casca de pe cap. O arunca pe jos si se apropie de fostul zid. Tot orasul era distrus. Privelistea, pe care o avea de la ultimul etaj al singurei cladiri care mai era apropae întreaga, era mai mult decât groaznica. Se întoarse speriat cu fata spre fotoliu si observa lânga acesta o casca facuta din cipuri si fire electrice. Îsi aduse aminte totul. Pamântul fusese distrus iar el îsi construise un aparat care sa-l introduca într-o stare de somn. Era singurul supravietuitor si încercase sa uite de lumea lui creându-si un alt univers unde ar fi ajuns tot ce ar fi vrut. Si era unic într-adevar, era unicul om.